

великою кількістю нових робочих місць і значними технологічними новаціями;

- поступове збільшення міжнародних резервів України й активізація валютних інтервенцій НБУ у періоди надлишкової пропозиції валюти, адже міжнародні резерви є своєрідним буфером для нейтралізації зовнішніх шоків.

У зазначеному контексті надзвичайно актуальним для України залишається збільшення довіри потенційних інвесторів та кредиторів (причому як зовнішніх, так і внутрішніх) до політики держави у сфері управління державним боргом. Адже боргова політика України на сучасному етапі її розвитку певною мірою обмежена лише сферою боргових відносин і не завжди синхронізує із загальною економічною стратегією держави. Тому сьогодні надзвичайно важливо забезпечити необхідні умови для тісної узгодженості загальнодержавної, бюджетної, монетарної та боргової політик в Україні, що у перспективі позитивно вплине на кон'юнктуру ринку її боргових зобов'язань.

Таким чином, боргова політика як основний елемент системи управління державним боргом вимагає невідкладних заходів щодо підвищення її ефективності для забезпечення економічної стабільності і боргової безпеки.

Література:

1. Програма управління державним боргом на 2020 рік : затверджена Наказом Міністерства фінансів України № 33 від 30 січня 2020 р. URL :<https://mof.gov.ua/storage/files/%D0%9F%D0%A0%D0%9E%D0%93%D0%A0%D0%90%D0%9C%D0%90%20%D1%83%D0%B4%D0%B1%202020%20%D1%80%D0%B5%D0%B4.pdf> (дата звернення 02.03.2020).

2. Лондар Л.П. Забезпечення боргової стійкості України щодо впливу зовнішніх шоків із використанням передового міжнародного досвіду. URL :<https://niss.gov.ua/doslidzhennya/ekonomika/zabezpechennya-borgovoi-stiykosti-ukraini-schodo-vplivu-zovnishnikh-shokiv>(дата звернення 03.03.2020).

Наконечний Володимир Богданович

студент 1 курсу ОС «магістр» факультету фінансів та обліку, ТНЕУ

Науковий керівник – д.е.н., професор Кириленко О. П.

СВІТОВИЙ ДОСВІД НАДАННЯ ПОДАТКОВИХ КОНСУЛЬТАЦІЙ

Поняття «податкове консультування» порівняно молоде, виникло лише у 1960-х роках у зв'язку з частими змінами податкового законодавства. З погляду окремих науковців, зокрема, доктора економіки Буссе Р., сутність податкового консультування полягає в наданні клієнтам послуг у вигляді консультацій у системі оподаткування та включає виконання всіх, що сприяють цьому робіт, наприклад, ведення бухгалтерського обліку та податкової документації, складання необхідних декларацій тощо [1].

Основне поняття «консалтинг» виникло в Англії і означає послуги, консультації, що здійснюються спеціалізованими консалтинговими компаніями для продавців, виробників, покупців і включають в себе вирішення широкого кола питань економіки, фінансів, права, зовнішньоекономічних зв'язків. Дане поняття має широке коло застосування, в тому числі і в сфері податкового законодавства.

У більшості країн податковим органам не властиво надання консультаційних послуг, однак потреба в податкових консультаціях зростає з кожним роком. Так, у 1959 році у Франції було створено Європейську Конфедерацію податкових консультантів та затверджено її статут. А у 2010 р. статут був остаточно переглянутий Генеральною асамблеєю Асоціації. На сьогоднішній день до складу Асоціації входять 26 національних організації з 21 європейської країни та об'єднують більше, ніж 100 тис. податкових консультантів. Свою місію Конфедерація вбачає у захисті професійних інтересів податкових консультантів, гарантує високу якість наданих ними порад і рекомендацій та обмін інформацією щодо національних податкових законів із метою сприяння координації податкового законодавства в Європі [2].

Науково-дослідним інститутом з «Праву професійних об'єднань вільних професій» при Університеті ім. Мартіна Лютера в Німецькому місті Галле проводяться наукові дослідження щодо податкового консалтингу, за результатами яких можна виділити два основних критерії для порівняння національних структур. Першим критерієм визначається можливість і порядок доступу претендентів на ринок податкового

консультування, це вимоги до рівня кваліфікації і особистих якостей претендента, місце і роль професійних організацій та умови членства в них, ступінь винятковості права на надання даного виду послуг. Другий критерій – це правила поведінки суб'єктів податкового консультування на ринку, тобто права і обов'язки податкових консультантів, їх професійна етика, а також порядок і умови страхування професійної відповідальності.

До країн з вираженою системою державного регулювання податкового консультування можна віднести Австрію, Угорщину, Німеччину, Італію, Польщу, Словаччину, Францію, Хорватію і Чеської Республіки. Другою системою регулювання правових відносин на ринку податкового консультування є система саморегулювання, в якій немає єдиного закону, що регламентує діяльність податкових консультантів. Професійні організації та об'єднання податкових консультантів здійснюють свою діяльність на основі самостійно розроблених правил і норм. Такий порядок існує в Бельгії, Великобританії, Голландії, Ірландії, Іспанії, Фінляндії та Швейцарії.

Голландські податкові консультанти об'єднані в саморегульовані організації, які встановлюють вимоги до консультантів, умови і стандарти консультування і стежать за їх дотриманням. Страхування відповідальності податкових консультантів – обов'язкова вимога в Австрії, Німеччині, Франції.

У Польщі особами, які займаються податковим консультуванням, можуть бути юридичні особи у вигляді Товариства з обмеженою відповідальністю та Акціонерного товариства з умовою, що більше половини їх членів представлені податковими консультантами. У Словаччині податкове консультування дозволяється також і товариствам податкових консультантів, три чверті складу яких повинні складати представники професії. У Чеській та Словацькій Республіках відповідний закон існує з 1992 року. У законі Чеської Республіки відсутнє право юридичних осіб займатися податковим консультуванням. Однак багато податкових консультантів все ж об'єднуються для спільного здійснення діяльності. При цьому носіями прав і обов'язків з податкового консультування є не саме об'єднання, а його члени.

У різних країнах пред'являються різні вимоги до рівня кваліфікації кандидата в податкові консультанти. У Польщі потрібна вища освіта, а також стаж роботи податкового консультанта або в податковій службі не

менше двох років. У Чеській Республіці претендент повинен мати вищу освіту за будь-якої спеціальності мінімум на рівні бакалавра. Стаж роботи не обов'язковий, але рекомендується. У Словаччині необхідно вищу освіту і п'ятирічний стаж роботи в галузі економіки. Цей строк для осіб, які отримали практичні навички в якості асистента податкового консультанта, скорочується до трьох років, а для тих, хто має вищу освіту економіста чи юриста стаж роботи не обов'язковий. У Німеччині та Австрії вимоги більш жорсткі. Претендент на посаду податкового консультанта в Німеччині повинен мати вищу освіту в галузі економіки чи права та дворічний або трирічний стаж роботи у податкового консультанта або в податковій службі. Також можуть стати податковими консультантами особи, які не мають вищої освіти, але пропрацювали, не менше десяти років у податкового консультанта або в податковій службі.

На основі законів про податкове консультування в розглянутих країнах створені професійні об'єднання, які об'єднують усіх податкових консультантів в обов'язковому порядку. Вивчення та застосування зарубіжного досвіду регулювання податкового консультування стає все актуальнішим в створенні стабільного і професійного ринку податкового консультування в Україні.

Література:

1. Буссе Р. Опыт Германии по информационному взаимодействию финансово-налоговых органов и налоговых консультантов. URL: <http://www.nalogforum.ru/php/content.php?id=767> (дата звернення 01.04.2020).

2. Офіційний сайт Європейської Конфедерації податкових консультантів (Confédération Fiscale Européenne). URL: <http://www.cfe-eutax.org/about> (дата звернення 01.04.2020).

Ожибко Михайло Ярославович

студент 1 курсу ОС «магістр» факультету фінансів та обліку, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Булавинець В. М.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ КАТЕГОРІЇ «ПОДАТОК»: ПОГЛЯДИ НАУКОВЦІВ